

**PUHE ALEKSEJEVSKIN MANEESISSA
PIDETYSSÄ JOUKKOKOKOUKSESSA
HUHTIKUUN 7 p:nä 1918⁷⁷**

SANOMALEHTISELOSTUS

(Leninin ilmaantuessa puhujankorokkeelle häntä tervehditään myrskyisin suosionosoituksin.) Me elämme nyt, sanoo Lenin, vallankumouksen vaikeimpia kuukausia. Nälänhätä lähestyy, ja meidän on jännitettävä kaikki voimat sen torjumiseen, sen torjumiseen olosuhteissa, jolloin oikeistoeserrät ja menshevikit seuraavat tapahtumia jatkuvasti ilkkuen. Heidän taktiikkansa on Dutovin ja Kornilovin taktiikkaa, niiden junkkarikoululaisten taktiikkaa, jotka nousivat Moskovassa kapinaan Neuvostovaltaa vastaan. Tässä suhteessa Neuvostovallan kukistamiseen pyrkivät menshevikit ovat heidän puolellaan, porvariston puolella, ja siten he kavaltavat meidät. Kun me turvaudumme teloituksiin, he kääntyvät tolstoilaisuuteen ja vuodattavat krokotiilin kyneleitä kirkuen meidän julmuudestamme. He ovat unohtaneet, miten he Kerenskin kanssa ajoivat työläisiä teurastettaviksi ensin piiloitettuaan salaiset sopimukset taskuunsa. He ovat unohtaneet sen kaiken ja muuttuneet lempeiksi kristityiksi, jotka kehottavat laupeuteen.

Ilman aseita me emme voi kukistaa vihollisiamme, sen menshevikit käsittävät mainiosti, mutta koettavat sittenkin syyttää lokaa meidän päällemme.

Me joudumme kunnostamaan kansantaloutta, ja tämä jättiläistehtävä on vaikeampi siksi, että vallankumouksemme on ensimmäisenä mennyt näin pitkälle kulkiessaan sosiaalisten uudistusten tietä. Tämän vaikean tehtävän helpottamiseksi meidän tulee oppia, mutta ei kuitenkaan kirjoista, vaan käytännöstä, kokemuksestamme. Kansantalouden rakentamiseen kelpaa vain Neuvostovalta, ja siksi kehotan teitä valitsemaan Neuvostoihin tuhansia

tovereitamme kaikkialla maassa. Sen lisäksi meidän on pystytettävä toverikuri. Työläisten ja talonpoikien täytyy käsittää, että maa ja tehtaat ovat heidän omaisuuttaan, ja vaalia niitä kuten omaansa ainakin.

Vasta nyt, kun katson taaksepäin ja näen porvariston koko avuttomuuden ja sabotoivan sivistyneistön mitättömyyden, alan ymmärtää, miten suuren edistysaskeleen olemme ottaneet. Ja voidaksemme jatkaa menestyksellä eteenpäinmenoamme meidän on karistettava itsestämme valistumattomuus ja leväperäisyys, ja se on paljon vaikeampi tehtävä kuin idiootti Romanovin tai houkkio Kerenskin kukistaminen.

Saksa kuristaa meitä, Japani ⁷⁸ hyökkää kimppuamme. Ja tällaisena vaikeana aikana menshevikit sekä oikeisto-eserrät, nuo lauhkeat karitsat, valittavat meidän julmuutamme, mutta unohtavat sen, että he itse pystyttivät hirsi-puun tov. Shaumjanian ⁷⁹ varten. Vastaukseksi voin sanoa heille: niin, me emme kiellä harjoittavamme väkivaltaa riistäjiä kohtaan.

Nuo meidän julmuutemme aiheuttamat menshevikien ja oikeisto-eserrien kyyneleet ovat heidän viimeinen yrityksensä osallistua maan poliittiseen elämään ja samalla myös heidän heikkoutensa merkki. Me tulemme taistelemaan säälimättömästi heitä vastaan. Meidän on nyt maksettava koko tsaarivallan perinnöstä, Nikolain sekä Kerenskin ajoista. Ja kun pääsemme voitolle sekasorrosta sekä apatiasta, niin me herkeämättä ahertuen saavutamme sosialismin suuren voiton. (R a i k u v i a s u o s i o n o s o i t u k s i a.)

„Izvestija Saratovskogo Soveta“ № 71.
huhtikuun 13 p:nä 1918

Julkaistaan
„Izvestija Saratovskogo Soveta“
lehden tekstin mukaan